

VOLÍM VDĚČNOST

Pokoj Vám, jsem vděčný, že se můžeme opět vidět a být spolu. Jsem vděčný, že jsme během těch divných událostí nikoho neztratili. Pojd'me tedy za to Hospodinu společně ve chválách a modlitbách poděkovat.

*

Říká se, že každá generace v době dospívání, či na prahu své dospělosti prožije událost, která pro ni je zásadní. **Formativní událost, která ovlivní její myšlení.** Myšlení některých lidí v naší zemi bylo ovlivněno válečnými událostmi, okupací, převraty či revolucemi – připomeňme si roky 1914, 1918, 1938, 1948, 1968, 1989, různé vlny nemocí – Španělská chřipka 1918 či Hongkongská chřipka 1968, nebo ekonomické nesnáze – ekonomická krize 1929, 2008.

Není to záležitost jen posledních staletí. Pokud jste četli pastýřský list, který jsem věnoval **Jiříkovi z Poděbrad**, tak i jeho generace prožila události, které ji zásadním způsobem ovlivnily – **1433-34 extrémní výkyvy počasí**, které způsobily neúrodu, a přidala se epidemie tyfu, následuje bratrovražedná **bitva u Lipan 1434** a následné zúčtování mezi znesvářenými stranami, pokračuje to **morovou ránou roku 1439**, která v Čechách skosila na 50.000 lidí, a v Praze jich prý umíraly stovky denně. A právě v taková doba formovala nového českého krále. Jiřík z Poděbrad králem vlastně nikdy být neměl. Patřil sice k vysoké šlechtě, nicméně nepatřil ke královskému rodu. Nejprve se stal zemským správcem a nakonec usedl na trůn, aby poslepoval rozvrácenou a ekonomicky vyčerpanou zemi. **Zdá se, že bouřlivé doby do zaběhaných pravidel přinášejí nečekané, snad i ozdravné změny.**

Proč to připomínám? Jednoduše proto, že právě **doba nejtemnějších událostí je zárodkem nových věcí** a v takové době **může povstat někdo, kde přinese zemi naději a nové nasměrování.** Mám za to, že i generace našich dospívajících či mladých dospělých si z toho, čím právě procházíme, odnese něco, co později pozitivně zúročí.

Text, který jsem na dnešek zvolil, je o vděčnosti. A zvolil jsem ho i proto, že si připomínáme třicáté výročí zrození Křesťanských společenství:

*Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. A ve vašem srdci ať vládne pokoj Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. **A buďte vděční.***

Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch. (Koloským 3:14-16)

Jen kratičce připomínám, že Pavel svůj list do Kolos psal v době, kdy tento sbor **ještě nenavštívil**. Nicméně těch důvodů měl hned několik – dověděl se o problémech, které ve sboru jsou.

A varuje před čtyřmi věcmi – **starým způsobem života, uctíváním nebeských mocností, přehnanou askezí a lidskou filosofií**. Zvláští, že některé podobné věci vyplávaly i v naší nynější krizi.

Zachytil jsem, že o **evangeliiu zasvěceně vypráví lidé, kteří ho nepochopili**, neboť jejich dosavadní životy se nijak neproměnily – z mého pohledu chtějí ve svých očích vypadat lépe, nebo jednoduše s evangeliem kupčí; **někteří kladou důrazy na vymytání démonů a nemocí ze všeho a ze všech** a mnohdy nerozumí tomu, co dělají, místo aby se s důvěrou obraceli na Ježíše; a další nabízejí podivné zasvěcené a zaručené návody na život.

Pavel znovu připomíná, že jediným dobrým základem pro život je učit se důvěřovat Ježíši a spoléhat na to, co pro nás vydobyl. Připomíná nám, že všechno, co svědčilo proti nám, je odhaleno a vymazáno, dlužní úpis je vyrovnán. **A pokud jste někdy někomu něco dlužili, umíte si představit, jaká je to úleva být najednou bez dluhů!**

Ale Pavel nezůstává jen u toho, nýbrž ukazuje, co můžeme dělat, že ty staré způsoby života máme svobodu odložit: všechnu nečistotu, hrabivost, špatné touhy, pomluvy, zlobu, hněv, obelhávání...

A místo nich usilovat o něco zcela nového:

- **Mít lásku:** (*Po jakém projevu lásky ve svém životě toužíte?*) to neznamená „vlastnit ji“, ale být ji aktivně účasten, rozhodovat se pro ni, pěstovat ji s vědomím, že láska je něco, co nerozděluje, nýbrž spojuje.
- **Být naplněn pokojem:** (*Kdy prožíváte ve svém srdci skutečný pokoj?*) pokoj s Ježíšem můžeme mít natolik, nakolik s ním máme osobní vztah, nakolik jsme si jisti jeho přítomností a působením v našem životě.
- **Být plný slova:** (*Jaká slova Vás nejvíce povzbudí a motivují k tomu, abyste něco dokázali?*) ne nadarmo se tady říká „co na srdci, to na jazyku“, čím zásobujeme své srdce, to se také projevuje v našem myšlení a jednání. Bylo by zajímavé zjistit, čím jsme se kdo zabývali, když jsme byli zavřeni doma...

- **Vzájemně se učit a povzbuzovat:** (*Co Vás v poslední době nejvíc povzbudilo? Kdy jste naposledy někoho druhého něco naučil nebo se něco sám naučil?*) vzájemnost nás znovu vrací ke skutečnosti, že víru nelze žít izolovaně. Pokud se moje víra neprojeví ve vztahu k druhým a k jejich dobru, k čemu je?
- **Být vděčný a projevovat Bohu svůj vděk:** (*Jak projevujete svou vděčnost?*) vděčnost považuji za jeden z **nejsilnějších nástrojů k osvobození**. Pokud jsi vděčný za to, kdo jsi, nepotřebuješ si před druhými ani sám před sebou nic dokazovat. Pokud jsi vděčný za to, co máš, budeš toužit po tom, co máš a ne po tom, co nemáš. Pokud se naučíš projevovat vděčnost, stane se tvůj život mnohem bohatší a radostnější. Pokud se ve vděčnosti obrátíš k Bohu, odejde od tebe strach a bolest a uvolní se nezdravé zotročující vztahy s druhými.

Jsem vděčný za každého z Vás: **Vaše víra a osobní úsilí** – i když Vám samotným nemusí připadat kdovíjaké – **mě povzbuzuje k mému vlastnímu úsilí**. Váš zápas je mi povzbuzením k tomu, abych ani já nevzdával své zápasy.

Jsem **vděčný za milost, které se nám dostává**: jsme smrtelní, křehcí, snadno zranitelní a přesto nám je umožněno dosáhnout v životě úžasných věcí.

Jsem **vděčný za společenství Božího lidu** – nemusíme se snažit se před sebou předvádět, ale **můžeme se navzájem podporovat právě tam, kde klopytáme**.

Jsem Bohu vděčný za to, že s námi má trpělivost, že jeho smýšlení s námi je o dobru, naději a pokoji.

Ámen.

Petr Plaňanský (Nymburk 17. 5. 2020)

Pán, náš Bůh, nechť cele nakloní naše srdce k sobě, abychom chodili po všech jeho cestách. (1. Královská 8:58)